

VERTIMAS

Europos Sąjungos ir Japonijos

SUSITARIMAS

dėl savitarpio teisinės pagalbos baudžiamosiose bylose

EUROPOS SAJUNGA

ir

JAPONIJA,

PAGEIDAUDAMOS nustatyti veiksmingesnį Europos Sąjungos valstybių narių ir Japonijos bendradarbiavimą savitarpio teisinės pagalbos baudžiamosiose bylose srityje,

PAGEIDAUDAMOS, kad tokiu bendradarbiavimu būtų prisidedama prie kovos su nusikalstamumu,

DAR KARTĄ PATVIRTINDAMOS, kad yra įsipareigojusios laikytis teisingumo, teisinės valstybės ir demokratijos bei teismų nepriklausomumo principų,

SUSITARĖ:

1 straipsnis

Objektas ir tikslas

1. Prašomoji valstybė, gavusi prašančiosios valstybės prašymą, teikia savitarpio teisinę pagalbą (toliau – pagalba) vykdant tyrimus, baudžiamąjį persekiojimą ir kitus procesinius veiksmus, įskaitant teismo procesus, baudžiamosiose bylose, vadovaudamasi šio Susitarimo nuostatomis.

2. Šis Susitarimas netaikomas ekstradicijai, baudžiamojo proceso perdavimui ir bausmių vykdymui, išskyrus konfiskavimą, numatytą 25 straipsnyje.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šiame Susitarime:

- a) „Susitariančiosios Šalys“ – Europos Sąjunga ir Japonija;
- b) „valstybė narė“ – Europos Sąjungos valstybė narė;
- c) „valstybė“ – valstybė narė arba Japonija;
- d) „daiktai“ – dokumentai, įrašai ir kiti įrodymai;
- e) „turtas“ – natūrinis arba nenatūrinis, kilnojamas arba nekilnojamas, materialus arba nematerialus turtas bei teisiniai dokumentai arba priemonės, įrodantys nuosavybės teisę į tokį turtą arba su juo susijusias teises;
- f) „nusikaltimo priemonės“ – turtas, visas arba iš dalies kuriu nors būdu panaudotas arba planuotas panaudoti nusikaltimui padaryti;

g) „pajamos“ – turtas, tiesiogiai arba netiesiogiai atsiradęs arba gautas dėl nusikaltimo padarymo;

h) „užšaldymas arba areštas“ – laikinas draudimas perduoti, keisti, disponuoti arba perkelti turtą arba laikinas turto saugojimas ar administravimas, remiantis teismo ar kitos kompetentingos institucijos nutartimi; ir

i) „konfiskavimas“ – atitinkamais atvejais įskaitant nusavinimą, byloje dėl nusikaltimo ar nusikaltimų teismo paskirta bausmė arba priemonė, kurios pasekmė yra galutinis turto atėmimas.

3 straipsnis

Pagalbos teikimo sritis

Teikiama tokia pagalba:

- a) parodymų paėmimas ar pareiškimų priėmimas;
- b) galimybės apklausti vaizdo konferencijos metu sudarymas;
- b) daiktų paėmimas, įskaitant vykdant apieškimą ir turto areštą;
- d) banko sąskaitų išrašų, dokumentų ar ataskaitų paėmimas;
- e) asmenų apklausa, daiktų ar vietų tikrinimas;
- f) asmenų buvimo vietos, daiktų ar vietų suradimas arba asmenų tapatybės nustatymas, daiktų ar vietų identifikavimas;
- g) daiktų, kuriuos turi prašomosios valstybės teisėkūros, administracinės ar teisminės institucijos ir jos vietos valdžios institucijos, pateikimas;

- h) dokumentų įteikimas ir asmens informavimas apie kvietimą atvykti į prašančiąją valstybę;
- i) laikinas kalinamo asmens perdavimas parodymų davimui arba kitais įrodomaisiais tikslais;
- j) pagalba bylose, susijusiose su pajamų ar nusikaltimo priemonių užšaldymu arba areštu ir konfiskavimu; ir
- k) kita pagalba, kurią leidžiama teikti pagal prašomosios valstybės teisės aktus ir kurią susitarė teikti valstybė narė ir Japonija.

4 straipsnis

Centrinių institucijų paskyrimas ir atsakomybė

Kiekviena valstybė paskiria centrinę instituciją, t. y. instituciją, atsakingą už pagalbos prašymų siuntimą, priėmimą ir atsakymą į juos, tokių prašymų vykdymą ar perdavimą valdžios institucijoms, kurių jurisdikcijai priklauso juos vykdyti pagal tos valstybės teisės aktus. Centrinės institucijos – šio Susitarimo I priede pateiktame sąrašė išvardytos institucijos.

5 straipsnis

Centrinių institucijų tarpusavio ryšiai

1. Pagalbos prašymus pagal šį Susitarimą prašančiosios valstybės centrinė institucija siunčia prašomosios valstybės centrinei institucijai.
2. Valstybių narių ir Japonijos centrinės institucijos įgyvendindamos šį Susitarimą palaiko tiesioginius tarpusavio ryšius.

6 straipsnis

Teikti prašymus kompetentingos institucijos

Pagal valstybių teisės aktus teikti šiame Susitarime numatytus pagalbos prašymus kompetentingos institucijos yra nustatytos šio Susitarimo II priede.

7 straipsnis

Autentiškumo patvirtinimas

Pagal šį Susitarimą valstybės perduodamų dokumentų, patvirtintų kompetentingos institucijos ar tos valstybės centrinės institucijos antspaudu arba atsakingo darbuotojo parašu, autentiškumo tvirtinti nereikia.

8 straipsnis

Pagalbos prašymai

1. Prašančioji valstybė prašymus pateikia raštu.
2. Prašančioji valstybė gali skubiais atvejais, susisiekusi su prašomąja valstybe, prašymą pateikti kitomis patikimomis

ryšių priemonėmis, įskaitant faksu ar el. paštu. Tokiais atvejais prašančioji valstybė iš karto po to pateikia papildomą prašymo patvirtinimą raštu, jeigu to prašo prašomoji valstybė.

3. Prašyme nurodoma:

- a) tyrimą, baudžiamąjį persekiojimą ar kitus procesinius veiksmus, įskaitant teismo procesą, vykdančios kompetentingos institucijos pavadinimas;
- b) su tyrimo, baudžiamojo persekiojimo ar kitų procesinių veiksmų, įskaitant teismo procesą, dalyku susiję faktai;
- c) tyrimo, baudžiamojo persekiojimo ar kitų procesinių veiksmų, įskaitant teismo procesą, pobūdis ir etapas;
- d) prašančiosios valstybės atitinkamų teisės aktų, įskaitant taikytinas sankcijas, tekstas arba suvestinė;
- e) prašomos pagalbos apibūdinimas; ir
- f) prašomos pagalbos tikslo apibūdinimas.

4. Prašyme, kiek įmanoma ir svarbu atsižvelgiant į prašomą pagalbą, taip pat nurodoma:

- a) informacija apie asmens, kurio parodymus, pareiškimus arba daiktus prašoma paimti, tapatybę ir buvimo vietą;
- b) klausimų, kurie turi būti užduoti asmeniui, kurio parodymus arba pareiškimus prašoma paimti, sąrašas;
- c) tikslus apieškotinų asmenų ar vietų ir ieškotinų daiktų apibūdinimas;
- d) priežasčių, kodėl prašančioji valstybė mano, kad prašomi banko sąskaitų išrašai, dokumentai ar ataskaitos gali būti svarbūs ir reikalingi nusikaltimo tyrimo tikslais, apibūdinimas ir kita informacija, dėl kurios gali būti sudarytos palankesnės sąlygos vykdyti prašymą;
- e) informacija apie asmenis, kuriuos reikia apklausti, daiktus ar vietas, kuriuos reikia patikrinti;
- f) informacija apie asmenis, kurių buvimo vietą reikia surasti, daiktus ar vietas, kuriuos reikia surasti, arba asmenis, kurių tapatybę reikia nustatyti, daiktus ar vietas, kuriuos reikia identifikuoti;
- g) informacija apie asmens, kuriam turi būti įteiktas dokumentas arba kuris turi būti informuotas apie kvietimą, tapatybę ir buvimo vietą, to asmens ryšį su byla ir tai, kokių būdu dokumentai turi būti įteikti;

h) informacija apie išmokas ir išlaidas, kurias turės teisę gauti asmuo, kurio prašoma atvykti į prašančiosios valstybės kompetentingą instituciją; ir

i) tikslus pajamų ar nusikaltimo priemonių apibūdinimas, jų buvimo vieta ir jų savininko tapatybė.

5. Prašyme, kiek tai būtina, taip pat nurodoma:

a) konkretaus būdo ar tvarkos, kurių turi būti laikomasi vykdant prašymą, apibūdinimas;

b) priežasčių, dėl kurių prašoma laikytis konfidencialumo prašymo atžvilgiu, apibūdinimas; ir

c) kita informacija, į kurią prašomoji valstybė turėtų atkreipti dėmesį, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos vykdyti prašymą.

6. Jeigu prašomoji valstybė mano, kad pagalbos prašyme pateiktos informacijos nepakanka siekiant įvykdyti pagal šį Susitarimą nustatytus reikalavimus, kad būtų galima vykdyti tą prašymą, ji gali prašyti suteikti papildomos informacijos.

9 straipsnis

Kalba

Kartu su prašymu ir visais prie jo pridedamais dokumentais pateikiamas vertimas į vieną iš prašomosios valstybės valstybinių kalbų arba į visas kalbas, o skubiais atvejais – į vieną iš šio Susitarimo III priede nurodytų kalbų.

10 straipsnis

Prašymų vykdymas

1. Prašomoji valstybė nedelsdama įvykdo prašymą vadovaudamasi atitinkamomis šio Susitarimo nuostatomis. Prašomosios valstybės kompetentingos institucijos imasi visų įmanomų priemonių pagal savo įgaliojimus, kad užtikrintų, jog prašymas būtų įvykdytas.

2. Prašymas vykdomas naudojant priemones, kurios neprieštarauja prašomosios valstybės teisės aktams. 8 straipsnio 4 dalies g punkte ar 5 dalies a punkte nurodytu prašyme apibūdintu konkrečiu būdu ar tvarka vadovaujamosi tiek, kiek tai neprieštarauja prašomosios valstybės teisės aktams ir kai tai yra įmanoma praktikoje. Jei prašomajai valstybei sudėtinga praktiškai vykdyti prašymą jame apibūdintu būdu ar tvarka, prašomoji valstybė konsultuojasi su prašančiąja valstybe siekdama išspręsti šią praktinę problemą.

3. Jeigu manoma, kad prašymo vykdymas trukdys vykdomam tyrimui, baudžiamajam persekiojimui ar kitiems

procesiniams veiksams, įskaitant teismo procesą, prašomojoje valstybėje, prašomoji valstybė jo vykdymą gali atidėti. Prašomoji valstybė praneša prašančiajai valstybei prašymo vykdymo atidėjimo priežastis ir konsultuojasi dėl tolesnės tvarkos. Vietoj prašymo vykdymo atidėjimo prašomoji valstybė, pasikonsultavusi su prašančiąja valstybe, gali nustatyti tam tikras sąlygas, kurios laikomos būtinomis tam, kad tas prašymas būtų vykdomas. Jeigu prašančiajai valstybei tokios sąlygos yra priimtinos, ji jas įvykdo.

4. Prašomoji valstybė deda visas pastangas, kad prašymo pateikimo faktas, prašymo turinys, prašymo vykdymo rezultatas ir kita atitinkama su prašymo vykdymu susijusi informacija liktų konfidencialūs, jeigu prašančioji valstybė prašo laikytis tokio konfidencialumo. Jei prašymo neįmanoma įvykdyti tokios informacijos neatskleidus, prašomoji valstybė apie tai praneša prašančiajai valstybei, o ši tuomet sprendžia, ar prašymas vis dėlto turėtų būti vykdomas.

5. Prašomoji valstybė atsako į visus pagrįstus prašančiosios valstybės užklausimus apie prašymo vykdymo būklę.

6. Prašomoji valstybė nedelsdama informuoja prašančiąją valstybę apie prašymo vykdymo rezultatą ir pateikia prašančiajai valstybei vykdant tą prašymą paimtus parodymus, pareiškimus ar daiktus, įskaitant asmens, kurio parodymus, pareiškimus arba daiktus prašoma paimti, pareiškimą, kad jis pagal prašančiosios valstybės teisės aktus yra neliečiamas, neteisnus ar neveiksnius arba turi privilegiją. Prašomoji valstybė pateikia įrašų ar dokumentų originalus arba, turint pagrįstų priežasčių, jų patvirtintas kopijas. Jeigu negalima įvykdyti viso prašymo arba jo dalies, prašomoji valstybė praneša prašančiajai valstybei to priežastis.

11 straipsnis

Atsisakymo suteikti pagalbą pagrindai

1. Pagalbą suteikti gali būti atsisakyta, jeigu prašomoji valstybė mano, kad:

a) prašymas yra susijęs su politiniu nusikaltimu arba nusikaltimu, susijusiu su politiniu nusikaltimu;

b) prašymo vykdymas gali pakenkti jos suverenumui, saugumui, viešajai tvarkai arba kitiems esminiams interesams. Taikydama šį punktą prašomoji valstybė gali laikytis nuomonės, kad vykdant prašymą, susijusį su nusikaltimu, už kurį galima bausti mirties bausme pagal prašančiosios valstybės teisės aktus, arba, vienos valstybės narės, nustatytos šio Susitarimo IV priede, ir Japonijos santykių atveju, vykdant prašymą, susijusį su nusikaltimu, už kurį galima bausti įkalinimu iki gyvos galvos pagal prašančiosios valstybės teisės aktus, galėtų būti pažeidžiami esminiai prašomosios valstybės interesai, išskyrus atvejus, kai prašomoji valstybė ir prašančioji valstybė susitaria dėl sąlygų, kuriomis prašymą galima vykdyti;

- c) yra pagrįstų priežasčių manyti, kad pagalbos prašymas yra pateiktas siekiant patraukti baudžiamojon atsakomybėn ar bausti asmenį dėl jo rasės, religijos, tautybės, etninės kilmės, politinių įsitikinimų ar lyties arba kad tokio asmens padėtis dėl tų priežasčių gali būti pabloginta;
- d) asmuo, kurio atžvilgiu prašančiojoje valstybėje vykdomas baudžiamasis tyrimas, baudžiamasis persekiojimas ar kiti procesiniai veiksmai, įskaitant teismo procesą, dėl kurių prašoma pagalbos, valstybėje narėje arba Japonijoje jau buvo galutinai nuteistas arba išteisintas dėl tų pačių bylos aplinkybių; arba
- e) prašymas neatitinka šio Susitarimo reikalavimų.

2. Prašomoji valstybė gali atsisakyti teikti pagalbą, kurią teikiant pagal jos teisės aktus reikėtų panaudoti prievartos priemones, jeigu ji mano, kad elgesys, dėl kurio prašančiojoje valstybėje vykdomas tyrimas, baudžiamasis persekiojimas ar kiti procesiniai veiksmai, įskaitant teismo procesą, nebūtų laikomas nusikaltimu pagal prašomosios valstybės teisės aktus. Japonijos ir dviejų valstybių narių, nustatytų šio Susitarimo IV priede, santykių atveju galima atsisakyti suteikti pagalbą, jei prašomoji valstybė mano, kad elgesys, dėl kurio prašančiojoje valstybėje vykdomas tyrimas, baudžiamasis persekiojimas ar kiti procesiniai veiksmai, įskaitant teismo procesą, nebūtų laikomas nusikaltimu pagal prašomosios valstybės teisės aktus.

3. Suteikti pagalbą negali būti atsisakoma dėl bankų informacijos slaptumo priežasčių.

4. Prieš atsisakydama suteikti pagalbą pagal šį straipsnį, tais atvejais, kai prašomoji valstybė mano, kad pagalba gali būti suteikta tam tikromis sąlygomis, ji konsultuojasi su prašančiąja valstybe. Jeigu prašančiajai valstybei tokios sąlygos yra priimtinos, ji jas įvykdo.

5. Jeigu pagalbą suteikti atsisakoma, prašomoji valstybė informuoja prašančiąją valstybę apie atsisakymo priežastis.

12 straipsnis

Išlaidos

1. Prašomoji valstybė prisiima visas su prašymo vykdymu susijusias išlaidas, išskyrus atvejus, kai prašančioji valstybė ir prašomoji valstybė susitaria kitaip.
2. Nepaisant 1 dalies nuostatų, prašančioji valstybė atlygina:
  - a) užmokesčio ekspertui išlaidas;
  - b) vertimo raštu, vertimo žodžiu ir stenografavimo išlaidas;
  - c) išlaidas išmokoms ir išlaidas, susijusias asmenų kelionėmis pagal 22 ir 24 straipsnius;

d) vaizdo ryšio užmezgimo išlaidas ir su vaizdo ryšio teikimu prašomojoje valstybėje susijusias išlaidas; ir

e) nenumatytas išlaidas,

išskyrus atvejus, kai prašančioji valstybė ir prašomoji valstybė susitaria kitaip.

3. Jei dėl prašymo vykdymo būtų patiriama nenumatytų išlaidų, prašančioji valstybė ir prašomoji valstybė konsultuojasi, kad nustatytų sąlygas, kuriomis tas prašymas bus vykdomas.

13 straipsnis

Parodymų, pareiškimų, daiktų ar informacijos naudojimo apribojimai

1. Pagal šį Susitarimą pateiktus ar kitaip pagal jį gautus parodymus, pareiškimus, daiktus ar kitą informaciją, įskaitant asmens duomenis, prašančioji valstybė naudoja tik prašyme aprašyto tyrimo, baudžiamąjo persekiojimo ar kitų procesinių veiksmų, įskaitant teismo procesą, tikslais ir tik iš anksto gavusi prašomosios valstybės sutikimą. Duodama tokį išankstinį sutikimą, prašomoji valstybė gali nustatyti tokias sąlygas, kokias ji laiko tinkamomis.

2. Prašomoji valstybė gali prašyti, kad būtų užtikrinamas pagal šį Susitarimą pateiktų arba pagal jį kitaip gautų parodymų, pareiškimų, daiktų ar kitos informacijos, įskaitant asmens duomenis, konfidencialumas arba kad jie būtų naudojami tik laikantis kitų sąlygų, kurias ji gali nustatyti. Jeigu prašančioji valstybė sutinka užtikrinti tokį konfidencialumą arba sutinka su tokiomis sąlygomis, ji vykdo tą išipareigojimą ir laikosi tų sąlygų.

3. Išimtinėmis aplinkybėmis valstybė, pateikdama parodymus, pareiškimus, daiktus ar kitą informaciją, įskaitant asmens duomenis, gali prašyti, kad gaunančioji valstybė pateiktų informaciją apie jų panaudojimą.

14 straipsnis

Daiktų pervežimas, saugojimas ir grąžinimas

1. Prašomoji valstybė gali prašyti, kad pagal šį Susitarimą pateiktus daiktus prašančioji valstybė pervežtų ir saugotų laikydamasi prašomosios valstybės nustatytų sąlygų, įskaitant sąlygas, kurios laikomos būtinomis siekiant apsaugoti trečiųjų šalių interesus, susijusius su daiktais, kurie turi būti perduoti.

2. Prašomoji valstybė gali prašyti, kad prašančioji valstybė, panaudojusi pagal šį Susitarimą pateiktus daiktus prašyme aprašytu tikslu, grąžintų juos laikydamasi prašomosios valstybės nustatytų sąlygų.

3. Prašančioji valstybė vykdo pagal 1 arba 2 dalį pateiktą prašymą. Tais atvejais, kai toks prašymas pateiktas, prašančioji valstybė daiktus tikrina tik iš anksto gavusi prašomosios valstybės sutikimą, jei tikrinimas daro ar galėtų padaryti žalą daiktui.

15 straipsnis

Parodymų ar pareiškimų paėmimas

1. Prašomoji valstybė paima parodymus ar pareiškimus. Prašomoji valstybė tam panaudoja prievartos priemones, jeigu tokios priemonės būtinos ir jeigu prašančioji valstybė prašomajai valstybei pateikia informaciją, pagal prašomosios valstybės teisės aktus pateisinančią tas priemones.

2. Prašomoji valstybė deda visas pastangas, kad prašymo vykdymo metu būtų galimas prašyme nurodytų asmenų dalyvavimas parodymams ar pareiškimams paimti ir kad tokiems asmenims būtų sudaryta galimybė apklausti asmenį, kurio parodymus ar pareiškimus siekiama paimti. Tuo atveju, kai tokia tiesioginė apklausa neleidžiama, tiems asmenims sudaroma galimybė pateikti klausimus, kurie turi būti užduoti asmeniui, kurio parodymus ar pareiškimus siekiama paimti.

3. Jeigu asmuo, kurio parodymus ar pareiškimus siekiama paimti vadovaujantis šiuo straipsniu, pareiškia esąs neliečiamas, neteisnus ar neveiksnius arba turįs privilegiją pagal prašančiosios valstybės teisės aktus, parodymai ar pareiškimai vis dėlto gali būti paimti, išskyrus atvejus, kai prie prašymo pridedamas prašančiosios valstybės pareiškimas, kuriame nurodoma, kad pareiškus apie tokį neliečiamumą, neteisnumą ar neveiksnumą arba turimą privilegiją, parodymai ar pareiškimai negali būti paimti.

16 straipsnis

Apklausa naudojant vaizdo konferenciją

1. Jei asmuo, kurį prašančiosios valstybės kompetentingos institucijos turi apklausti kaip liudytoją ar ekspertą, yra prašomojoje valstybėje, prašomoji valstybė gali pasirūpinti, kad to asmens parodymus ar pareiškimą tos kompetentingos institucijos paimtų vaizdo konferencijos metu, jei tokia apklausa yra būtina prašančiosios valstybės procesiniams veiksams. Prašančioji valstybė ir prašomoji valstybė prirėikus konsultuojasi, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos išspręsti teisinius, techninius ar logistikos klausimus, kurie gali kilti vykdant prašymą.

2. Apklausiai naudojant vaizdo konferenciją taikomos toliau išvardytos taisyklės, išskyrus atvejus, kai prašančioji valstybė ir prašomoji valstybė susitaria kitaip:

a) prašomosios valstybės valdžios institucija nustatys prašyme paminėto asmens, kuris turi būti apklaustas, tapatybę ir išsiųs tam asmeniui pakvietimą, kad jam būtų lengviau atvykti;

b) prašančiosios valstybės narės kompetentinga institucija atliks apklausą tiesiogiai pati arba ji bus atlikta jai vadovaujant pagal prašančiosios valstybės narės teisės aktus ir pagrindinius prašomosios valstybės teisės principus;

c) prašomosios valstybės valdžios institucijos atstovai dalyvaus apklausoje, prirėikus jiems padės vertėjas žodžiu, ir jie stebės apklausą. Jei prašomosios valstybės valdžios institucija mano, kad per apklausą pažeisti pagrindiniai prašomosios valstybės teisės principai, ji nedelsdama imsis būtinų priemonių užtikrinti, kad apklausa toliau vyktų laikantis minėtų principų;

d) prašančiosios valstybės ar apklausiamo asmens prašymu prašomoji valstybė prirėikus užtikrins, kad apklausiamam asmeniui padėtų vertėjas žodžiu; ir

e) apklausiamas asmuo gali pasinaudoti prašomosios arba prašančiosios valstybės teisės aktais jam suteikiama teise atsakyti duoti parodymus. Taip pat bus imtasi kitų būtinų asmens apsaugos priemonių, dėl kurių susitarė prašančiosios ir prašomosios valstybių valdžios institucijos.

17 straipsnis

Daiktų paėmimas

1. Prašomoji valstybė atlieka daiktų paėmimą. Prašomoji valstybė tam panaudoja prievartos priemones, įskaitant apieškimą ir turto areštą, jeigu tokios priemonės būtinos ir jeigu prašančioji valstybė prašomajai valstybei pateikia informaciją, pagal prašomosios valstybės teisės aktus pateisinančią tas priemones.

2. Prašomoji valstybė deda visas pastangas, kad prašymo vykdymo metu būtų galimas prašyme nurodytų asmenų dalyvavimas daiktams paimti.

18 straipsnis

Banko sąskaitos

1. Prašomoji valstybė patvirtina, ar fizinis arba juridinis asmuo, kurio atžvilgiu atliekamas baudžiamasis tyrimas, turi ar kontroliuoja vieną ar daugiau prašyme nurodytų bankų sąskaitų.

2. Prašomoji valstybė pateikia nurodytų sąskaitų nustatytus išrašus, dokumentus ar ataskaitas, banko operacijų, kurios buvo atliktos per nurodytą laikotarpį naudojantis prašyme nurodytomis ar pagal 1 dalį nustatytomis sąskaitomis, ir sąskaitų, iš kurių ar į kurias buvo siunčiama, nustatytus išrašus, dokumentus ar ataskaitas.

3. Šiame straipsnyje išdėstytos pareigos taikomos tik tokiu mastu, koku sąskaitą tvarkantis bankas turi informaciją.

4. Prašomoji valstybė narė 1 ir 2 dalyse nurodytų prašymų vykdymui gali taikyti sąlygas, kurias ji taiko prašymams dėl daiktų paėmimo vykdyti.

19 straipsnis

Asmenų apklausa, daiktų ar vietų tikrinimas

1. Prašomoji valstybė apklausia asmenis, tikrina daiktus ar vietas. Prašomoji valstybė tam panaudoja prievartos priemones, jeigu tokios priemonės būtinos ir jeigu prašančioji valstybė prašomajai valstybei pateikia informaciją, pagal prašomosios valstybės teisės aktus pateisinančią tas priemones.

2. Prašomoji valstybė deda visas pastangas, kad prašymo vykdymo metu būtų galimas prašyme nurodytų asmenų dalyvavimas asmenų apklausai, daiktų ar vietų tikrinimui atlikti.

20 straipsnis

Asmenų buvimo vietos, daiktų ar vietų suradimas arba asmenų tapatybės nustatymas, daiktų ar vietų identifikavimas

Prašomoji valstybė deda visas pastangas, kad būtų surastos asmenų buvimo vietos, daiktai ar vietos arba būtų nustatyta asmenų tapatybė, identifikuoti daiktai ar vietos.

21 straipsnis

Daiktų, kuriuos turi teisėkūros, administracinės, teisminės ar vietos institucijos, pateikimas

1. Prašomoji valstybė prašančiajai valstybei pateikia daiktus, kuriuos turi prašomosios valstybės teisėkūros, administracinės ar teisminės institucijos ir jos vietos institucijos ir kurių atveju nenustatyti galimybės visuomenei juos gauti ar su jais susipažinti apribojimai.

2. Prašomoji valstybė deda visas pastangas, kad prašančiajai valstybei pateiktų daiktus, įskaitant informaciją iš nuosprendžių registro, kuriuos turi prašomosios valstybės teisėkūros, administracinės ar teisminės institucijos ir jos vietos institucijos ir kurių atveju nustatyti galimybės visuomenei juos gauti ar su jais susipažinti apribojimai, tokiu pačiu mastu ir tokiomis pačiomis sąlygomis, kuriomis tokie daiktai būtų prieinami jos tyrimą ir baudžiamąjį persekiojimą vykdančioms institucijoms.

22 straipsnis

Dokumentų įteikimas ir asmens informavimas apie kvietimą atvykti

1. Prašomoji valstybė dokumentus, įskaitant kvietimus į teismą ar kitus dokumentus, kuriuose reikalaujama, kad asmuo atvyktų į prašančiosios valstybės kompetentingą instituciją, įteikia prašomojoje valstybėje esantiems asmenims. Prašomoji valstybė informuoja toje valstybėje esantį asmenį apie kvietimą atvykti į prašančiosios valstybės kompetentingą instituciją.

2. Tais atvejais, kai prašymas yra susijęs su dokumento, kuriame reikalaujama, kad asmuo atvyktų į prašančiosios valstybės kompetentingą instituciją, įteikimu, tą prašymą prašomosios valstybės centrinė institucija turi gauti likus ne mažiau kaip penkiasdešimt (50) dienų iki nustatytos atvykimo dienos. Skubiais atvejais prašomoji valstybė gali atsisakyti taikyti šį reikalavimą.

3. Tais atvejais, kai prašančiajai valstybei žinoma, kad gavėjas nesupranta kalbos, kuria yra parengti arba į kurią yra išversti pagal 1 dalį įteikiami ar siunčiami dokumentai, prašančioji valstybė pasistengia, kad šie dokumentai arba bent svarbiausios jų ištraukos, būtų išversti ir į gavėjui suprantamą kalbą.

4. Prie pagal 1 dalį įteikiamų dokumentų pridedamas pranešimas, kuriame nurodoma, kad informaciją apie su tuo dokumentu susijusias jo svarbias teises ir įsipareigojimus gavėjui gali suteikti dokumentą išdavusi prašančiosios valstybės kompetentinga institucija ar kitos tos valstybės valdžios institucijos.

5. Patvirtindama dokumentų įteikimą pagal 10 straipsnio 6 dalį prašomoji valstybė pateikia įteikimo kvitą, kuriame nurodoma gavimo data ir kurį pasirašo asmuo, kuriam dokumentai buvo įteikti, arba prašomosios valstybės deklaraciją, kurioje nurodoma, kad dokumentai buvo įteikti, ir nurodoma jų įteikimo data, vieta ir būdas. Prašomoji valstybė prašančiajai valstybei apie asmens, kuris buvo pakviestas arba kurio buvo pareikalauta atvykti į prašančiosios valstybės kompetentingą instituciją pagal 1 dalį, atsakymą.

6. Asmeniui, kuris buvo pakviestas ar kurio buvo pareikalauta atvykti į prašančiosios valstybės kompetentingą instituciją pagal 1 dalį, tačiau kuris neatvyko į tą instituciją, dėl to prašančiojoje valstybėje netaikomos jokios sankcijos ar prievartos priemonės, nepaisant galimų priešingų pareiškimų, pateikiamų prašyme arba įteiktuose ar išsiųstuose dokumentuose.

23 straipsnis

Apsauga

1. Asmuo, kuris buvo pakviestas ar kurio buvo pareikalauta atvykti į prašančiosios valstybės kompetentingą instituciją pagal 22 straipsnio 1 dalį:

- a) tos valstybės teritorijoje nesuimamas ir jo asmeninė laisvė neribojama dėl jokio elgesio ar apkaltinamojo nuosprendžio, vykdyto ar priimto prieš asmeniui išvykstant iš prašomosios valstybės; arba
- b) neprivalo duoti parodymų ar dalyvauti atliekant kitą tyrimą, baudžiamąjį persekiojimą ar kitus procesinius veiksmus, įskaitant teismo procesą, nei prašyme nurodyti procesiniai veiksmai.

2. Jei 1 dalyje numatyta apsauga negali būti suteikta, prašančioji valstybė tai nurodo prašyme ar įteiktuose dokumentuose, kad asmuo būtų atitinkamai informuotas ir galėtų nuspręsti, ar vyksti į prašančiosios valstybės kompetentingą instituciją.

3. 1 dalyje numatyta apsauga nebeteikiama, kai:

a) asmuo, penkiolika (15) dienų iš eilės nuo tos dienos, kai jo buvimas kompetentingai institucijai nebebuvo reikalingas, arba nuo tos dienos, kai nustatytą atvykimo dieną jis neatvyko į tą instituciją, turėjęs galimybę išvykti, vis dėlto savanoriškai liko prašančiojoje valstybėje; arba

b) asmuo, išvykęs iš prašančiosios valstybės, savanoriškai į ją sugrįžta.

4. Kai prašančioji valstybė žino, kad 1 dalyje numatyta apsauga nebeteikiama pagal 3 dalies a ir b punktus, prašančioji valstybė nedelsdama apie tai informuoja prašomąją valstybę, jei prašomoji valstybė prašo tokios informacijos ir jei, prašančiosios valstybės nuomone, ji yra būtina.

24 straipsnis

Laikinas kalinamų asmenų perdavimas

1. Prašomojoje valstybėje kalinamas asmuo, kurio buvimas prašančiojoje valstybėje yra būtinas parodymų ar kitais įrodymais tikslais, tais tikslais laikinai perduodamas prašančiajai valstybei, jei asmuo sutinka ir jei prašančioji valstybė ir prašomoji valstybė dėl to susitaria, kai tai leidžiama pagal prašomosios valstybės teisės aktus.

2. Prašančioji valstybė pagal 1 dalį perduotą asmenį įkalina prašančiojoje valstybėje, išskyrus atvejus, kai prašomoji valstybė leidžia veikti kitaip.

3. Prašančioji valstybė pagal išankstinį susitarimą arba pagal kitą prašančiosios ir prašomosios valstybių susitarimą nedelsdama grąžina perduotą asmenį prašomajai valstybei.

4. Laikas, kurį perduotas asmuo kalinamas prašančiojoje valstybėje, laikomas dalimi laiko, kurį jis turi kalėti pagal prašomojoje valstybėje priimtą nuosprendį.

5. Pagal šį straipsnį prašančiajai valstybei perduotam asmeniui prašančiojoje valstybėje iki grąžinimo į prašomąją valstybę taikoma 23 straipsnio 1 dalyje numatyta apsauga, išskyrus atvejus, kai asmuo sutinka duoti parodymus ar dalyvauti atliekant tyrimą, baudžiamąjį persekiojimą ar kitus procesinius veiksmus, įskaitant teismo procesą, nei prašyme nurodyti procesiniai veiksmai, o prašančioji ir prašomoji valstybės dėl to susitaria.

6. Asmeniui, kuris nesutinka būti perduotas pagal šį straipsnį, dėl šios priežasties prašančiojoje valstybėje netaikomos jokios sankcijos ar prievartos priemonės, nepaisant jokių prašyme pateiktų priešingų pareiškimų.

25 straipsnis

Pajamų ar nusikaltimo priemonių užšaldymas arba areštas ir konfiskavimas

1. Prašomoji valstybė, kiek tai leidžiama pagal jos teisės aktus, teikia pagalbą vykdant procesinius veiksmus, susijusius su pajamų ar nusikaltimo priemonių užšaldymu arba areštu ir konfiskavimu.

2. 1 dalyje apibūdintas prašymas konfiskuoti pateikiamas kartu su teismo ar kitos teisminės institucijos sprendimu, kuriuo skiriamas konfiskavimas.

3. Prašomoji valstybė, kuri saugo pajamas ar nusikaltimo priemones, gali perduoti visas tokias pajamas ar priemones arba jų dalį prašančiajai valstybei, kiek tai leidžiama pagal prašomosios valstybės narės teisės aktus ir tokiomis sąlygomis, kurias ji laiko tinkamomis.

4. Taikant šį straipsnį pagal prašomosios valstybės teisės aktus užtikrinama, kad būtų laikomasi *bona fide* trečiųjų šalių teisėtų teisių ir interesų atžvilgiu.

26 straipsnis

Spontaniškas keitimasis informacija

1. Valstybės narės ir Japonija gali be išankstinio prašymo teikti viena kitai su baudžiamosiomis bylomis susijusią informaciją, kiek tai leidžiama pagal informaciją teikiančios valstybės teisės aktus.

2. Informaciją teikianti valstybė gali nustatyti tokios informacijos naudojimo gaunančiojoje valstybėje sąlygas. Tokiu atveju informaciją teikianti valstybė iš anksto praneša gaunančiajai valstybei apie informacijos, kuri turi būti teikiama, pobūdį ir sąlygas, kurias turi būti nustatytos. Gaunančioji valstybė turi laikytis tų sąlygų, jei ji su jomis sutinka.

27 straipsnis

Ryšys su kitais dokumentais

1. Jokia šio Susitarimo nuostata nekliaudo nė vienai valstybei prašyti pagalbos arba teikti pagalbą pagal kitus taikytinus tarptautinius susitarimus arba pagal jos teisės aktus, kurie gali būti taikomi.

2. Jokia šio Susitarimo nuostata nekliudo nė vienai valstybei narei ir Japonijai sudaryti tarptautinių susitarimų, kuriais patvirtinamos, papildomos, išplečiamos ar plėtojamos jo nuostatos.

28 straipsnis

Konsultacijos

1. Valstybių narių ir Japonijos centrinės institucijos prireikus rengia konsultacijas, kad būtų pašalinti visi su prašymu vykdymu susiję sunkumai ir būtų sudarytos palankesnės sąlygos greitai ir veiksmingai teikti pagalbą pagal šį Susitarimą, ir prireikus gali priimti sprendimą dėl šiuo tikslu būtinų priemonių.

2. Susitariančiosios Šalys prireikus rengia konsultacijas visais klausimais, kurie gali kilti aiškinant ar taikant šį Susitarimą.

29 straipsnis

Teritorinis taikymas

1. Šis Susitarimas taikomas Japonijos teritorijoje, o Europos Sąjungos atveju:

- a) valstybių narių teritorijose; ir
- b) teritorijose, už kurių išorės santykius yra atsakinga valstybė narė, arba valstybėse, kurios nėra valstybės narės ir kurioms valstybė narė turi kitų su jų išorės santykiais susijusių pareigų, jei Susitariančiosios Šalys dėl to susitaria pasikeisdamos diplomatinėmis notomis, tinkamai patvirtinus atitinkamai valstybei narei.

2. Bet kuri Susitariančioji Šalis gali nutraukti šio Susitarimo taikymą bet kurioje teritorijoje ar valstybėje, kurioje taikymas buvo išplėstas pagal 1 dalies b punktą, prieš šešis mėnesius diplomatiniais kanalais pateikdama rašytinį pranešimą kitai Susitariančiajai Šaliai, tinkamai patvirtinus atitinkamai valstybei narei ir Japonijai.

30 straipsnis

Priedų statusas

Šio Susitarimo priedai yra neatskiriama šio Susitarimo dalis. I, II ir III priedai gali būti keičiami Susitariančiųjų Šalių abipusiu rašytiniu sutarimu nekeičiant šio Susitarimo.

31 straipsnis

Išsigaliojimas ir nutraukimas

1. Šis Susitarimas išsigalioja trisdešimtą dieną nuo tos dienos, kai Susitariančiosios Šalys pasikeičia diplomatinėmis notomis, kuriomis viena kitai praneša apie šio Susitarimo išsigaliojimą būtinų atitinkamų jų vidaus procedūrų užbaigimą.

2. Šis Susitarimas taikomas visiems pagalbos prašymams, pateiktiems šio Susitarimo išsigaliojimo dieną arba vėliau, nesvarbu, ar su tuo prašymu susijusi veika buvo įvykdyta iki tos dienos, tą dieną ar vėliau.

3. Bet kuri Susitariančioji Šalis gali bet kada nutraukti šį Susitarimą pateikdama kitai Susitariančiajai Šaliai rašytinį pranešimą, o toks nutraukimas išsigalioja praėjus šešiesiems mėnesiams nuo tokio pranešimo dienos.

TAI PALIUDYDAMI, šį Susitarimą pasirašė toliau nurodyti įgaliotieji atstovai.

PRIIMTA dviem egzemplioriais anglų ir japonų kalbomis, tekstai abiem kalbomis yra autentiški bei pasirašyta Briuselyje 2009 m. lapkričio penkioliktą dieną ir Tokijuje 2009 m. gruodžio penkioliktą dieną. Šis Susitarimas taip pat parengiamas bulgarų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, olandų, portugalų, prancūzų, rumunų, slovakių, slovenų, suomių, švedų, vengrų ir vokiečių kalbomis; Susitariančiosios Šalys patvirtina šių kalbų redakcijų autentiškumą pasikeisdamos diplomatinėmis notomis.

Europos Sąjungos vardu

Japonijos vardu

I PRIEDAS

CENTRINĖS INSTITUCIJOS

Susitariančiųjų Šalių centrinės institucijos yra:

Belgijos Karalystė: Federalinė teisingumo viešoji tarnyba, Tarptautinio bendradarbiavimo baudžiamojo teisingumo srityje departamentas;

Bulgarijos Respublika: Teisingumo ministerija;

Čekijos Respublika:

— iki nagrinėjant bylą teisme (t. y. ikiteisminėse procedūrose): Čekijos Respublikos generalinė prokuratūra ir

— nagrinėjant bylą teisme (t. y. baudžiamųjų bylų teismo nagrinėjimo stadijoje): Čekijos Respublikos teisingumo ministerija;

Danijos Karalystė: Teisingumo ministerija;

Vokietijos Federacinė Respublika: Federalinis teisingumo biuras;

Estijos Respublika: Teisingumo ministerija;

Airija: Teisingumo, lyčių lygybės ir teisės reformų ministras arba ministro paskirtas asmuo;

Graikijos Respublika: Teisingumo, skaidrumo ir žmogaus teisių ministerija;

Ispanijos Karalystė: Teisingumo ministerija, Tarptautinio teisinio bendradarbiavimo generalinis subdirektoratas;

Prancūzijos Respublika: Teisingumo ministerija, Tarptautinės savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose biuras, Baudžiamųjų bylų ir atleidimų nuo bausmės direktoratas;

Italijos Respublika: Teisingumo ministerija, Teisminių klausimų departamentas-Baudžiamųjų bylų generalinis direktoratas;

Kipro Respublika: Teisingumo ir viešosios tvarkos ministerija;

Latvijos Respublika:

— ikiteisminio tyrimo metu prieš baudžiamąjį persekiojimą: valstybinė policija,

— ikiteisminio tyrimo metu prieš perduodant bylą į teismą: Generalinė prokuratūra ir

— teismo metu: Teisingumo ministerija;

Lietuvos Respublika:

— Lietuvos Respublikos Teisingumo ministerija ir

— Lietuvos Respublikos Generalinė prokuratūra;

Liuksemburgo Didžioji Hercogystė: generalinis prokuroras;

Vengrijos Respublika:

— Teisingumo ir teisėtvarkos ministerija ir

— Generalinė prokuratūra;

Maltos Respublika: Generalinė prokuratūra;

Nyderlandų Karalystė: Teisingumo ministerija Hagoje;

Austrijos Respublika: Teisingumo ministerija;

Lenkijos Respublika:

— ikiteisminės stadijos metu: nacionalinė prokuratūra,

— teismo metu: Teisingumo ministerija;

Portugalijos Respublika: Generalinė prokuratūra;

Rumunija: Teisingumo ir piliečių laisvių ministerija, Bendradarbiavimo generalinis direktoratas, Tarptautinės teisės ir sutarčių direktoratas, Tarptautinio teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose padalinys;

Slovėnijos Respublika: Teisingumo ministerija, Tarptautinio bendradarbiavimo ir tarptautinės teisinės pagalbos direktoratas;

Slovakijos Respublika:

— ikiteisminėse procedūrose: Generalinė prokuratūra,

— teismo stadijoje: Teisingumo ministerija ir

— priėmimas: Teisingumo ministerija;

Suomijos Respublika: Teisingumo ministerija;

Švedijos Karalystė: Teisingumo ministerija;

Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė: Vidaus reikalų ministerija (Jungtinės Karalystės centrinė institucija), Jos Didenybės mokesčių ir muitų inspekcija, Karališkoji tarnyba ir Prokuratūra;

Japonija: Teisingumo ministras ir Nacionalinė visuomenės saugumo komisija arba jų paskirti asmenys.

—

II PRIEDAS

Taikant šio Susitarimo 6 straipsnį toliau išvardijamos valdžios institucijos, kurios pagal valstybių teisės aktus yra kompetingos teikti pagalbos prašymus pagal šį Susitarimą:

Belgijos Karalystė: teisminės institucijos: susitariant, kad tai yra už teisės aktų administravimą atsakingi teismo pareigūnai, tyrimą atliekantys magistratai ir prokuratūros departamento pareigūnai;

Bulgarijos Respublika: Bulgarijos Respublikos Generalinė kasacinė prokuratūra baudžiamųjų bylų ikiteisminiam nagrinėjimui ir Bulgarijos Respublikos teismai baudžiamųjų bylų teisiniame etape;

Čekijos Respublika: Čekijos Respublikos prokurorai ir teismai;

Danijos Karalystė:

- apygardų teismai, aukštieji teismai ir Aukščiausiasis teismas,
- prokuratūros departamentas, kurį sudaro:
  - Teisingumo ministerija,
  - prokuratūros direktorius,
  - prokuroras ir
  - policijos komisariatai;

Vokietijos Federacinė Respublika:

- Federalinė teisingumo ministerija,
- Federalinis teisingumo teismas, Karlsruhė,
- Federalinio teisingumo teismo generalinis prokuroras, Karlsruhė,
- Federalinis teisingumo biuras,
- Badeno-Viurtembergo teisingumo ministerija, Štutgartas,
- Valstybinė Bavarijos teisingumo ir vartotojų apsaugos ministerija, Miunchenas,
- Senato teisingumo departamentas, Berlynas,
- Brandenburgo žemės teisingumo ministerija, Potsdamas,
- laisvojo Hanzos miesto Brėmeno teisingumo ir Konstitucijos senatorius, Brėmenas,
- laisvojo ir Hanzos miesto Hamburgo teisingumo institucija, Hamburgas,
- Heseno teisingumo, integracijos ir Europos ministerija, Vysbadenas,
- Meklenburgo-Pomeranijos teisingumo ministerija, Švėrinas,
- Žemutinės Saksonijos teisingumo ministerija, Hanoveris,
- Šiaurės Reino-Vestfalijos teisingumo ministerija, Diuseldorfas,
- Reino krašto-Pfalco teisingumo ministerija, Maincas,
- Saro krašto teisingumo ministerija, Zarbriukenas,
- Valstybinė Saksonijos teisingumo ministerija, Drezdenas,

- Saksonijos-Anhalto teisingumo ministerija, Magdeburgas,
  - Šlezvigo-Holšteino teisingumo, lygybės ir integracijos ministerija, Kyllis,
  - Tiuringijos teisingumo ministerija, Erfurtas,
  - Aukštieji regionų teismai,
  - regionų teismai,
  - apylinkių teismai,
  - Aukštųjų regionų teismų generalinis prokuroras,
  - regionų teismų prokuratūrų direktoriai,
  - Nacionalsocialistinių nusikaltimų tyrimo Krašto teisminės administracijos centrinis biuras, Ludvigsburgas,
  - Federalinis kriminalinės policijos biuras,
  - Vokietijos muitų tyrimo tarnybos centrinis biuras;
- Estijos Respublika: teisėjai ir prokurorai;
- Airija: prokuratūros direktorius;
- Graikijos Respublika: apeliacinio teismo prokuratūra;
- Ispanijos Karalystė: baudžiamojo teismo magistratai ir teisėjai bei prokurorai;
- Prancūzijos Respublika:
- baudžiamųjų teismų pirmieji pirmininkai, pirmininkai, teisėjai ir magistratai,
  - tyrimą atliekantys šių teismų magistratai,
  - šių teismų prokuratūros pareigūnai, būtent:
    - pagrindiniai prokurorai,
    - pagrindinių prokurorų pavaduotojai,
    - pagrindinių prokurorų padėjėjai,
    - prokurorai ir prokurorų padėjėjai,
    - policijos teismo prokurorų atstovai ir
    - karo teismo prokurorai;
- Italijos Respublika:
- Prokurorai:
- prokuratūros direktorius,
  - prokuroro padėjėjas,
  - karo prokuratūros direktorius,
  - karo prokuroro padėjėjas,
  - generalinis prokuroras,

- generalinio prokuroro padėjėjas,
- generalinis karo prokuroras,
- generalinio karo prokuroro padėjėjas.

Teisėjai:

- taikos teisėjas,
- tyrimą atliekantis teisėjas,
- parengtinio teismo teisėjas,
- paprastojo teismo,
- karo teismo,
- prisiekusiųjų teismo,
- apeliacinio teismo,
- apeliacinio prisiekusiųjų teismo,
- apeliacinio karo teismo,
- kasacinio teismo;

Kipro Respublika:

- Respublikos generalinis prokuroras,
- policijos vadovas,
- muitų ir akcizų tarnybos direktorius,
- Kovos su pinigų plovimu skyriaus (MOKAS) pareigūnai ir
- bet kuri kita institucija ar asmuo, kurie yra įgalioti pateikti užklausimus ir vykdyti persekiojimą Kipro Respublikoje;

Latvijos Respublika: tyrėjai, prokurorai ir teisėjai;

Lietuvos Respublika: teisėjai ir prokurorai;

Liuksemburgo Didžioji Hercogystė: teisminės institucijos; susitariant, kad tai yra už teisės aktų administravimą atsakingi teismo pareigūnai, tyrimą atliekantys magistratai ir prokuratūros departamento pareigūnai;

Vengrijos Respublika: prokuratūros ir teismai;

Maltos Respublika:

- magistratų teismas,
- nepilnamečių teismas,
- baudžiamasis teismas ir apeliacinis baudžiamasis teismas,
- generalinis prokuroras,
- generalinio prokuroro pavaduotojas,
- generalinės prokuratūros teisės pareigūnai ir
- magistratai;

Nyderlandų Karalystė: už teisės aktų administravimą atsakingi teismo pareigūnai, tyrimą atliekantys magistratai ir prokuratūros departamento pareigūnai;

Austrijos Respublika: teismai ir prokurorai;

Lenkijos Respublika: prokurorai ir teismai;

Portugalijos Respublika: tyrimo etape – prokuratūros tarnybos, tyrimą atliekantys teisėjai ir teismo teisėjai;

Rumunija: teismai ir teismų prokuratūros;

Slovėnijos Respublika:

— apylinkės teismų teisėjai,

— tyrimą atliekantys teisėjai,

— apygardos teismų teisėjai,

— Aukštojo teismo teisėjai,

— Aukščiausiojo teismo teisėjai,

— Konstitucinio Teismo teisėjai,

— apygardos valstybės prokurorai,

— aukštesnieji valstybės prokurorai,

— aukščiausieji valstybės prokurorai;

Slovakijos Respublika: teisėjai ir prokurorai;

Suomijos Respublika:

— Teisingumo ministerija,

— Pirmos instancijos teismai, apeliaciniai teismai ir Aukščiausiasis teismas,

— prokurorai,

— policijos tarnybos, muitinė ir sienų apsaugos pareigūnai, vykdydami ikiteisminio nusikaltimų tyrimo institucijų funkcijas baudžiamuosiuose procesuose pagal ikiteisminio nusikaltimų tyrimo įstatymą;

Švedijos Karalystė: teismai ir prokurorai;

Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė: teismai ir prokurorai;

Japonija: teismai, pirmininkaujantys teisėjai, teisėjai, prokurorai, prokurorų padėjėjai ir teisminės policijos pareigūnai.

—

III PRIEDAS

Taikant šio Susitarimo 9 straipsnį valstybės narės ir Japonija pripažįsta šias kalbas:

Belgijos Karalystė: visais atvejais – olandų, prancūzų ir vokiečių, o skubiais atvejais – anglų;

Bulgarijos Respublika: visais atvejais – bulgarų, o skubiais atvejais – anglų;

Čekijos Respublika: visais atvejais – čekų, o skubiais atvejais – anglų;

Danijos Karalystė: visais atvejais – danų, o skubiais atvejais – anglų;

Vokietijos Federacinė Respublika: visais atvejais – vokiečių, o skubiais atvejais – anglų;

Estijos Respublika: visais atvejais – estų ir anglų;

Airija: visais atvejais – anglų ir airių;

Graikijos Respublika: visais atvejais – graikų, o skubiais atvejais – anglų;

Ispanijos Karalystė: visais atvejais – ispanų;

Prancūzijos Respublika: visais atvejais – prancūzų;

Italijos Respublika: visais atvejais – italų, o skubiais atvejais – anglų;

Kipro Respublika: visais atvejais – graikų ir anglų;

Latvijos Respublika: visais atvejais – latvių, o skubiais atvejais – anglų;

Lietuvos Respublika: visais atvejais – lietuvių, o skubiais atvejais – anglų;

Liuksemburgo Didžioji Hercogystė: visais atvejais – prancūzų ir vokiečių, o skubiais atvejais – anglų;

Vengrijos Respublika: visais atvejais – vengrų, o skubiais atvejais – anglų;

Maltos Respublika: visais atvejais – maltiečių;

Nyderlandų Karalystė: visais atvejais – olandų, o skubiais atvejais – anglų;

Austrijos Respublika: visais atvejais – vokiečių, o skubiais atvejais – anglų;

Lenkijos Respublika: visais atvejais – lenkų;

Portugalijos Respublika: visais atvejais – portugalų, o skubiais atvejais – anglų arba prancūzų;

Rumunija: visais atvejais – rumunų, anglų arba prancūzų. Didelių dokumentų atveju, Rumunija bet kuriuo atskiru atveju pasilieka teisę reikalauti vertimo į rumunų kalbą arba gauti vertimą, atliktą prašančiosios valstybės sąskaita;

Slovėnijos Respublika: visais atvejais – slovėnų ir anglų;

Slovakijos Respublika: visais atvejais – slovakų;

Suomijos Respublika: visais atvejais – suomių, švedų ir anglų;

Švedijos Karalystė: visais atvejais – švedų, danų arba norvegų, išskyrus atvejus, kai paraišką nagrinėjanti institucija atskiru atveju leidžia kitaip;

Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė: visais atvejais – anglų;

Japonija: visais atvejais – japonų, o skubiais atvejais – anglų. Tačiau bet kuriuo atskiru skubiu atveju Japonija pasilieka teisę reikalauti vertimo į japonų kalbą prašančiosios valstybės, kuri nepriima vertimo į anglų kalbą pagal šį priedą, prašymo atžvilgiu.

IV PRIEDAS

Šio Susitarimo 11 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyta „viena valstybė narė“ yra Portugalijos Respublika.

Šio Susitarimo 11 straipsnio 2 dalyje nurodytos „dvi valstybės narės“ yra Austrijos Respublika ir Vengrijos Respublika.
